

Konflikter som driver historien

En narrativ analyse av *Honninglandet*

(Honninglandet, 2019)

Av: Frida Ripland Moberg

Kandidatnummer: 5655

Veileder: Tom Edvindsen

Universitetet
i Stavanger

Bachelor i fjernsyns- og multimedieproduksjon

Institutt for medie-, kultur-, og samfunnsfag

Universitet i Stavanger

Mai 2021

Innholdsfortegnelse

1. Introduksjon	3
2. Teori	3
2.1 <i>Dokumentarsjangeren</i>	4
2.2 <i>Inciting incident</i>	5
2.3 <i>Protagonisten</i>	5
2.4 <i>Antagonisten</i>	5
2.5 <i>Helten</i>	5
2.6 <i>Undertekst</i>	6
2.7 <i>Konflikt</i>	6
2.8 <i>Indre og ytre konflikt</i>	7
3. Metode	7
4. Analyse og drøfting	8
4.1 <i>Synopsis</i>	8
4.2 <i>Honninglandet sin inciting incident</i>	9
4.3 <i>Protagonisten i konflikt</i>	9
4.4 <i>Antagonisten i konflikt</i>	11
4.5 <i>Helten i konflikt</i>	13
5. Konklusjon	13
6. Litteraturliste	16
<i>Vedlegg 1. Segmenteringsliste</i>	17

1. Introduksjon

Våre mest menneskelige trekk er våre feil. Derfor uttrykker vi oss i filmverdenen gjennom en karakter i en konflikt. En karakter som har viljen til å handle og ta egne valg. Som student har jeg flere ganger vært på leting etter en slik karakter til dokumentarproduksjoner. Det kan være krevende å finne noen som klarer å uttrykke seg gjennom handling fremfor ord.

Min ungdomstid bestod av å være politisk engasjert og dette har jeg ønsket å ta med videre inn i historiene jeg vil fortelle. Å fortelle historier om mennesker som aldri gir opp. For jeg kan forstå hvordan det er å kjempe for noe jeg tror på og kjenne på det tapet når det ikke går riktig vei.

Nothing moves forward in a story except through conflict

- Robert McKee

Filmen Honninglandet forteller en vakker historie om en kvinne som kjemper for sin kamp. Den viser at det er mulig å lage en dokumentarfilm som når alle nivåene av dramaturgien som jeg tar opp i min analyse. Denne filmen er på høyde med gode fiksjonsfilmer med tre spennende karakterer. Her tas det ikke i bruk noe intervju eller tydelige utenforstående aktører som driver historien. Det er karakterer som har vilje og handler som de vil. Når konflikten begynner å utarte må karakterene våre ta et valg.

Derfor ønsker jeg å lære mer om hvordan konflikter driver en historie. Jeg vil gå i dybden på følgende problemstilling:

Hvordan fungerer kombinasjonen mellom ytre og indre konflikt i Honninglandet?

2. Teori

Under dette punktet har jeg tatt for meg følgende begreper som vil tas opp i analysen og drøftingen. Først vil jeg ta for meg dokumentarsjangeren og retning den observerende representasjonsformen. Det er denne retningen som gjør at Honninglandet interesserer meg.

2.1 Dokumentarsjangeren

Nichols sin definisjon på dokumentaren er at vi forteller historier om virkeligheten. Historier som handler om noe som faktisk har skjedd. Dokumentarer handler om ekte mennesker hvor vi forteller historier om den ekte verden (Nichols, 2017, s. 23).

Dokumentaristen Bernard mener en historie er en fortelling om en hendelse eller en serie av hendelser, som er laget på en måte som interesserer publikummet. Fortellingen vil bestå av en begynnelse, midtdel og slutt, med overbevisende karakterer, økende spenning og konflikt som når en slags løsning. Gjennom denne oppbyggingen engasjerer vi publikum på et emosjonelt og intellektuelt nivå, og motiverer seerne til å ville vite hva som skjer videre. Bernard mener at vi har disse forventningene til fiksjonsfilmer, og det er likeså viktig å oppfylle dem innenfor dokumentarsjangeren (Bernard, 2016, s. 19). I analysen vil jeg utdype hvorfor Honninglandet er et eksempel på en dokumentar som oppfyller disse kriteriene. Det er vanskelig å se for seg en så praktfull film blir laget ved bruk av kun observasjon. Over hundre dager filmet filmskaperne råmaterialet under vanskelige forhold uten rennende vann og elektrisitet. I tillegg snakker karakterene i filmen et eldre tyrkisk språk som filmcrewet ikke forstod. Gjennom et intervju forteller filmskaperne at dette var til deres fordel. Slik at de kunne fokusere på kroppsspråk og det visuelle (Cardilli, 2020).

Ut ifra deres uttalelser er Honninglandet laget ved kun bruk av observasjon. Den observerende representasjonsformen søker ideelt sett å gi inntrykk av at filmmediet kan tilby oss virkeligheten direkte og uformidlet. Filmen unngår å benytte den forklarende og belærende kommentatorstemmen. Den rene observerende filmen benytter ikke intervjuet, med mindre dette ikke naturlig inngår i det universet som danner utgangspunkt for filmproduksjonen. Med andre ord: Filmmediets medierende funksjon forsøkes minimalisert. Man legger vekt på det som kalles filmens indeksikalske kvalitet, på de levende bildenes mulighet til så å si fungere som virkelighetens fingeravtrykk eller spor. Man kan altså fange virkeligheten og videreformidle den til tilskueren, og dette skal gjøres med minimalt inngrep. Kamera fungerer som «fluen på veggen» (Braaten, Kulset & Solum, 2009, s. 204). Det var en hendelse som gjorde at dette prosjektet gikk fra å være en kortfilm om bier til en spillefilm om et høyt konfliktnivå mellom noen få karakterer. Tilfeldigvis befant filmskaperne seg med protagonisten for deres film når «the inciting incident» inntraff.

2.2 Inciting incident

For det er inciting incident som setter historien ut i handling. Det er den første store hendelsen som skaper et stort problem som resten av filmen prøver å få rettet opp i. McKee sier inciting incident vil radikalt forsterke balansen mellom kreftene i hovedpersonens liv (McKee, 1998, s. 189). York mener også at i hver eneste første akt vil protagonisten bli varslet om en verden utenfor deres egen. Dermed blir personen tvunget til å ta en avgjørelse om hvordan hun skal reagere på dette (York, 2014, s. 85).

2.3 Protagonisten

Protagonisten er personen vi umiddelbart fatter sympati for. Personen kan være et enkeltindivid eller en gruppe som er representert gjennom noen individer. I starten av enhver fortelling vil protagonisten møte problemer som kan virke uløselige. Hun er fullstendig underlegen, kan gjerne defineres som et offer og må tørre å ta utfordringen. Hinderet er antagonist (Toreg, 2011, s. 90).

2.4 Antagonisten

Antagonisten representerer motkreftene. Denne karakteren kan være ren personifisert ondskap i form av et menneske. Hans mål er å stå i veien for protagonisten, og vil fra begynnelsen og gjennom mesteparten av historien, være protagonisten fullstendig overlegen. Allikevel må antagonist trå varsomt. For det vil stort sett alltid dukke opp en helt (Toreg, 2011, s. 90).

2.5 Helten

I det greske dramaet er protagonisten også helten, men i vår moderne verden er ofte helten skilt ut som en egen kraft, noe som gir større variasjon og flere muligheter i fortellingen. Hvem har ikke ønsket å ta igjen med noe eller noen når man opplever grov urettferdighet. Allikevel må ikke helten nødvendigvis være den som til sist ordner opp. Som regel lærer helten opp protagonisten, eller leder ham inn i riktig retning (Toreg, 2011, s. 90). I løpet av en film vil disse rollene ha et stort ønske om å oppnå noe. Hva det vil være må vi tolke gjennom undertekst.

2.6 Undertekst

Undertekst er det uuttalte du kan lese ut av en situasjon, uavhengig av en konkret tekst sitt innhold. Vi kan også kalle det å lese mellom linjene (Toreg, 2011, s. 49). I filmens verden vil alle karakterer komme inn i en scene med et ønske. Hvordan de uttrykker det ønsket vil være avhengig av hvem de snakker med, deres egen følelsesmessige tilstand og hvor de er (York, 2014, s. 164).

Det finnes filmer som har større ambisjoner enn bare å formidle en relativt enkel historie. Snarere er fortellingen et påskudd til å fortelle noe med en dypere og mer allmenn mening. Når dette verken sies eller vises direkte, men likevel blir forstått av publikum, kalles det undertekst. På sitt beste er den som et isfjell: Det som ikke synes er det som bokstavelig talt gir det tyngde (Røsler, 2015, s. 87). Noe av det viktigste ved undertekst er at den peker utover seg selv til noe mer allmenngyldig enn den «lille» historien som er filmens ytre handling. Med andre ord at den ikke er lokal, men universell i den forstand at den engasjerer og blir forstått uavhengig av geografi og språk (Røsler, 2015, s. 88). Konfliktene som arter seg i Honninglandet er noe vi alle kan kjenne oss igjen i. Fordi mennesker tar aktive valg som påvirker både dem selv og andre rundt dem.

2.7 Konflikt

McKee mener ingenting beveger seg fremover i en historie unntatt gjennom konflikt (McKee, 1998, s. 210). Ved bruk av konflikt hefter vi publikums interesse.

De fleste leksika definerer konflikt med en direkte oversettelse av det latinske *conflictus*: “sammenstøt”, “strid”, “våpnet kamp” og “competitive or opposing action of incompatibles”, altså aktive handlinger (Røsler, 2015, s. 36). Begrepet kan forklares som “Når to eller flere parter med uforenelig mål søker å undergrave eller hindre den andre i nå sine mål.” Dette er en noe forenklet versjon av freds- og konfliktforskeren Ron Fishers definisjon (Røsler, 2015, s. 37).

Den midterste delen av en historie kalles konflikten ifølge Block. Når historien begynner, er det vanligvis liten eller ingen konflikt, og når historien utvikler seg, øker konflikten i intensitet. En konflikt kan være intern eller ekstern. En intern konflikt innebærer en emosjonell kamp. En ekstern konflikt innebærer en fysisk situasjon.

En konflikt bygger opp intensitet etter hvert som historien utvikler seg. Den mest intense delen av en konflikt er klimaks. På klimaks må hovedpersonen velge en sti og vinne eller tape. På klimaks må den interne eller eksterne konflikten ta slutt (Block, 2019, s. 224).

Resolusjonen gir et sted for historien å bli ferdig. Publikum trenger tid for å komme seg fra intensiteten til klimaks og reflektere over historiens konflikter. Også sekundære plotsituasjoner og karakterer kan trenge tid for å fullføre historien sin. Den eksterne konflikten er over ved klimakset, men den interne er ikke det (Block, 2019, s. 226).

2.8 Indre og ytre konflikt

Ifølge Engelstad og Tønnessen finnes det ulike konflikttyper mellom de indre og ytre konfliktene. De illustrerer dette med sirkler som representerer alt fra eksterne konflikter i de ytterste til de intrapersonale konflikter i de innerste sirklene. I en av de ytterste sirklene tar de for seg konflikter med mennesket i kamp mot samfunnet. Videre går man dypere inn i sirkelen, hvor det dreier seg om konflikter mellom familiemedlemmer og andre nærstående. På den innerste sirkelen finner vi de indre konfliktene, som beretter om mennesker i splid med seg selv. Romanen er nok mest brukbar for å formidle dette, men filmmediet kan oppnå mye på dette nivået ved for eksempel å ta i bruk ulike typer av subjektive kamerainnstillinger, som både kan vise protagonistens sansninger og visualisere hans eller hennes indre forestillinger, fantasier og drømmer (Engelstad & Tønnessen, 2014, s. 50). Honninglandet er en fortelling som består av de flere nevnte konflikttypene her.

3. Metode

Målet med denne oppgaven er å svare på problemstillingen «*Hvordan fungerer kombinasjonen mellom ytre og indre konflikt i Honninglandet?*». Derfor tar jeg i bruk en narrativ analyse for å gjennomføre dette. Narrasjon defineres som en fortellermåte. Gjennom en analytisk metode kan tekster eller visuelle data tolkes som en lagret form. Det innebærer å plukke fortellingen fra hverandre, og se hvordan den er bygget opp, identifisere hvilke elementer den består av, og diskutere hva som gjør fortellingen til det den er. Ved å peke på de grepene som blir anvendt i fortellingen, kan vi i neste omgang også si noe om hvilken virkning de har (Bakøy & Moseng, 2008, s. 24). Vi kan da se på hvilke konsekvenser en spesifikk plassering av kamera har for fortellingen, og den meningsdannelsen som dermed oppstår, som er målet for analysen.

For Aristoteles er det fremstillingen av hendelser, selve handlingsutviklingen, som er det viktigste ved historien. Dette grunnleggende forholdet mellom handling og karakter gjelder også for den klassiske Hollywoodfilmen. Vår oppfattelse av karakterene dannes på bakgrunn av de handlingene de utfører, og de hendelsene de tar del i. Det er gjennom handling vi får innblikk i deres liv og følelser, og det er gjennom handling at deres plass i verden viser seg. De er motivert ut ifra sine personlige målsetninger, kunnskaper og evner (Bakøy & Moseng, 2008, s. 24). I Honninglandet er det nettopp dette vi er vitner til. En historie som utvikler seg selv under observasjon.

4. Analyse og drøfting

I analysen vil jeg trekke frem handlinger og drøfte sitater fra filmen. Her vil jeg avklare hvilke karakterer som er hjelpere og motstandere og hvordan disse karakterene påvirker hverandre.

4.1 Synopsis

Dokumentarfilmen Honninglandet fra 2019 gir oss et innblikk i en vakker og øm fortelling om balansen mellom mennesker og naturen i Makedonia. Hatidze lever sammen med sin syke eldre mor, Nazife, ute i ødemarken timesvis unna nærmeste by. Her med de knappe naturressurser, uten rennende vann og strøm produserer hun rå honning for å overleve. Hun lever i harmoni med naturen og mens hun samler honning synger hun på mantraet sitt, «halvparten til deg, halvparten til meg». Alt dette endrer seg når en nomadisk familie blir hennes nye naboer. Når familiens far begynner å produsere egen honning trapper konflikten seg opp.

Bakøy og Moseng mener man må først utarbeide en segmenteringsliste av filmen. Slik at det gir et godt utgangspunkt for en analyse og et godt referansepunkt for leseren av analysen (Bakøy & Moseng, 2008, s. 14). Derfor har jeg skrevet ned rekkefølgen for hendelsene i filmen og lagt det ved i oppgaven som et vedlegg. I analysen vil jeg referere til denne segmenteringsliste når jeg forklarer mine funn fra filmen.

Honninglandet tilbyr en hjerteskjærende livshistorie og en opprivende advarsel.

Dokumentaren gir en streng advarsel om den farlige retningen som menneskehetens utvikling tar miljøet. I løpet av historien blir vi også vitner til en fattig kvinne som mister sitt levebrød og store glede i livet uten noe kommentar. Skaperne bak dokumentaren mener de så tidlig

likheten mellom Hatidze og hennes arbeiderbier. Moren er hennes dronningbie som må tas vare på og aldri forlater huset. Naboen er den andre gruppen bier, som angriper hverandre når de er på samme territorium (Cardilli, 2020).

4.2 Honninglandet sin inciting incident

Inciting incident inntreffer når de nye naboen ankommer sitt nye hjem. (00:13:47) Bilen med campingvognen kjører sakte bortover den smale veien. Dette er starten på problemene til Hatidze. Hun følger rolig med på den bråkete familien som skaper uro fra første stund. Om natten hører hun støyen fra ungene og den rolige tilværelsen er borte. Likevel tar hun et aktivt valg om å bli kjent med dem. For at konflikten i historien skal videreutvikle seg, så mener McKee at man må ha karakterer som ikke reagerer likt på situasjonen. Det hadde ikke vært et høyt konfliktnivå om Hussein hadde tatt hensyn til sin nye nabo Hatidze.

4.3 Protagonisten i konflikt

Å oppleve en karakter sine synspunkt betyr å midlertidig forlate sin egen eksistens for å gå inn i noen andres og oppleve den emosjonelle og psykologiske virkeligheten (Rabiger, 2009, s. 153). Det er tydelig at vi opplever dette gjennom protagonisten Hatidze. Hennes fortellerstandpunkt blir hovedsakelig etablert av hva hun velger å gjøre fremfor hva hun sier (Rabiger, 2009, s. 266). Hun er en av de tre handlende karakterene som historiens hovedkonflikt rommer for å oppfylle de klassiske kriteriene til en konfliktbasert fremdrift (Toreg, 2011, s. 90).

Gjennom de første scenene ser vi Hatidze alene i det tomme landskapet. (00:58:00) På den ene siden fremstår hun fri vandrende mot fjelltoppen. Kort tid etter blir vi kjent med at det er kun Hatidze og hennes syke mor som beboerne i det øde området. (00:05:42) Hatidze steller moren sin. «Skal jeg ta deg med ut i solen i morgen?». Nazife er skeptisk til dette. «Du kan ikke ta meg med ut. Jeg har slått rot». Tidlig i filmen får vi en forklaring på hvorfor Hatidze bor fortsatt med sin mor i ødemarken.

Moren er en viktig biskarakter i filmen. Hun er den som står nærmest protagonisten. Protagonen kan dele sine innerste tanker og kvaler med denne nære relasjonen. Denne biskarakteren er en sikkerhetsventil for protagonisten, som frigjør protagonisten fra å drøfte med oss publikum. Det styrker underteksten og vår medlevelse (Toreg, 2011, s. 93).

Hatidze fortsetter med sitt arbeid for å livnære seg selv og sin mor. Hun tar ut honningen fra bienes hjem. (00:07:27) «Halvparten til meg, den andre halvparten til dere». Hatidze er ikke en grådig person. Hun tar hensyn til både mennesker og andre levende vesener. Selv om hun ikke lever det tradisjonelle gifte livet med barn, så viser hun stor omsorg for andre.

På markedet finner Hatidze en enkel håndvifte. (00:11:21) «Den er til min mor. Hun er syk og har vært sengeliggende i fire år nå». Selgerens reaksjon er å gi henne viften gratis. Det er alltid moren som blir prioritert først.

(00:13:47) Hatidze ser skeptisk ut mot bilen med campingvognen som nærmer seg hennes hjemsted. Den harmoniske hverdagen har kaos i vente. Ungene skriker når de ankommer deres nye hjem. Hun holder avstand til familien og viser misnøye. (00:19:33) Hun blir på et punkt nødt til å jage en av kuene deres bort fra biene. Det er som et bilde på at hun prøver å jage familien bort. Kort tid etterpå velger hun istedenfor å bli kjent med ungene til familien. De leker og hører på underholdning fra radioen sammen.

Faren til familien viser fort en interesser for arbeidet Hatidze gjør med honningen. (00:29:04) «Hvor mye honning er det? 20-30 kilo?» Hussein stiller henne flere spørsmål og hun svarer han på alt. «Nok til både dem og meg.» Den ytre konflikten er i utvikling (00:33:28) Når Hussein begynner med honningproduksjon, så advarer Hatidze han mot å forstyrre naturen for mye. Hun velger derfor å lære han og familien hvordan de skal håndtere arbeidet med biene.

Relasjonen mellom Hatidze og foreldrene i familien er fortsatt god. (00:37:25) Hatidze forteller dem om sine søstre som døde i ung alder. Det blir så vidt nevnt og da forstår vi enda mer om hvor avhengig moren er av Hatidze. Hun har ingen andre og det er Hatidze sin oppgave å ta vare på moren.

Det er relasjoner som gjør en konflikt farlig (H. E. Voktor, personlig kommunikasjon, 14. januar 2020). (00:48:11) Hatidze ser på Veli med et kjærlig blikk mens han spiser honning hos henne. Hun har nå fått en sterk tilknytning til denne familien. Ut i historien kommer det frem at hun gjerne skulle hatt en sønn sånn som Veli. (00:53:11) Opptil flere ganger i filmen ser Hatidze på flyene som flyr forbi henne. Livet hennes kunne vært så annerledes om moren ikke var avhengig av henne.

Hatidze sitt forhold til familien begynner å bli krevende. (00:54:24) Hun konfronterer Hussein når flere av biene hennes har blitt drept av hans bier. Han har ignorert hennes advarsler mot å ta for mye honning fra biene. I sinne flytter hun de gjenværende biene til et tryggere sted utenfor deres hjem.

(00:59:30) På tur i fjellet med Veli flyr nok et fly forbi Hatidze. Denne gangen velger hun å bare gå videre. Deretter tar de en pause i en grotte. En time inn i filmen spør Veli det etterlengtet spørsmålet om hvorfor Hatidze ikke drar herfra. «Hadde jeg hatt en sønn som deg, ville det vært noe annet. Men jeg har ikke det.» Hennes innerste ønske blir nok aldri oppfylt.

(01:02:00) Hatidze lurte på hvorfor moren aldri sa ja til frierne hennes når hun var ung. Moren forteller at det var faren hennes som sa nei til disse forespørselene. Hun ville undt datteren en mann og en familie i livet. Hatidze får dessverre ikke oppleve dette i livet. I det minste har hun biene.

Dessverre forverrer den ytre konflikten med Hussein seg. (01:07:06) Konflikten når et klimaks når Hatidze finner ut at han har ødelagt hjemmet til de siste biene hennes. Hun går gråtende til moren for å fortelle om hva som har skjedd. Hatidze sier hun skal klare seg fint uten den familien. Nok et fly flyr forbi hjemmet deres. Hun skulle så inderlig ønske hun kunne tatt med moren og reist fra konflikten med Hussein.

(01:14:26) Hennes bønner blir besvart. Familien drar sin vei tilslutt. Hennes rolige hverdag er tilbake igjen. (01:18:30) Kort tid etter konflikten har forsvunnet, så dør moren. En sorgfull Hatidze har ingenting igjen nå. Hun sitter ved moren sin grav og lytter til flyet som flyr forbi henne.

4.4 Antagonisten i konflikt

Om en karakter ikke ønsker noe, så er de passive. Uten et ønske om å live opp protagonisten, så har ikke filmskaperen noe håp om å skape liv i karakteren. Noen må ønske noe, og noe må stå i veien for at karakteren skal få det (York, 2013, s. 8). Antagonistens oppgave er å gjøre veien så vanskelig som mulig for protagonisten. Han skaper vanskelige hindringer for Hatidze. Som antagonist vil han heller aldri ha en utvikling utover som er nødvendig for å beholde sitt overtak (Toreg, 2011, s. 91). Nødvendigvis er ikke antagonisten den onde, men en som gir motstand. Det er tydelig at Hussein gir Hatidze denne motstanden. Fordi han er presset til å gjøre dette.

(00:15:16) Hussein sin familie ankommer deres nye hjem. Gjennom bildene får vi et innblikk i en fattig familie med dårlige økonomiske utsikter. (00:17:45) De har med seg en flokk kuer som de livnærer seg av. Ungene løper rundt i kaoset og prøver å bidra med å få kontroll på kuene.

Hussein ser seg nødvendig med å finne flere inntektskilder for familien sin skyld. (00:30:33) Han velger derfor å starte med honningproduksjon som Hatidze gjør. Akkurat som med kuene utvikler arbeidet seg til fullstendig kaos med unger som gråter av stikkene etter biene.

(00:34:28) På kvelden uttrykker Hussein sin frykt til Hatidze om å ikke ha råd til å ta vare på familien.

Ifølge McKee er press viktig. Valg som gjøres når ingenting er i fare betyr lite (McKee, 1998, s. 101). (00:39:29) Kjøperen av honningen til Hussein legger stort press på at han må produsere mer honning. Selv om Hatidze advarer han sterkt mot å ta for mye honning fra biene. I den ytre konflikten står Hussein mellom Hatidze og kjøperen. Samtidig som han kjenner på det indre presset om å ta vare på familien.

(00:42:25) «Jeg gjør dette for deg. Du trenger penger til skolen. Du trenger klær.» Hussein kjefter på sønnen Veli som ikke vil bidra med arbeidet til honningproduksjonen. Hatidze blir rasende på Hussein når hun oppdager at biene hans har angrepet hennes. (00:48:19) Presset for å ta mer honning fra biene blir forsterket når kjøperen tar med et festmåltiden til hele familien. Hussein må sette sin familie først.

Å komplisere betyr å gjøre livet vanskeligere for karakterer. Å gradvis komplisere betyr å generere mer og mer konflikt når de møter større og større krefter av antagonisme, og skaper en rekkefølge av hendelser som passerer “the point of no return” (McKee, 1998, s. 208).

Konflikten blir enda mer dramatisk når Hussein begynner å brenne vekk busker i landområdet deres. (01:00:48) Hatidze reagerer sterkt på dette i frykt for hvordan dette vil påvirke biene. Hussein er mer opptatt av at det skal bli plass for nytt gress til dyrene hans.

Tiden har kommet for å levere det siste av honningen. (01:04:28) Kjøperen presser Hussein for å levere enda mer. Sammen går de og sager ned en stamme som inneholder Hatidze sine siste bier. Fortellingen har nådd sitt klimaks. Den ytre konflikten har kommet til et punkt hvor Hussein ødelegger honningproduksjonen for Hatidze. Selv om han en kort periode har fått litt inntekt for honningen, så går det dårligere innenfor andre arbeidsområder. (01:08:26) Moren

til Hatidze sier gud vil straffe denne familien. Deretter klipper filmskaperne til kuene som blir syke og dør. Innad i familien er det kaos og sterke beskyldninger mot hverandre.

(01:12:26) De gir tilslutt opp og forflytter seg videre med kuene.

4.5 Helten i konflikt

I denne historien opplever vi også karakteren helten. Han har en liten rolle som bifigur, men er viktig for fremdriften. Helten er katalysatoren som veileder, hjelper og kjemper for protagonisten på hennes lange ferd (Toreg, 2011, s. 91). Veli, som er sønnen til Hussein, er en tydelig hjelper for Hatidze. Han bidrar til å få frem Hatidze sin indre konflikt. Savnet etter å ha sine egne barn. (00:18:00) Veli opplever mye motgang sammen med sine foreldre. Når han blir beordret til å hjelpe til med kuene, blir han sparket gjentatte ganger. (00:31:14) Ungene må også bidra når honningproduksjonen starter. Sammen med søsknene sine gråter og skriker de i ren frustrasjon av det kaotiske arbeide med de stikkende biene.

(00:40:44) Hatidze veileder familien i arbeidet. Hun lærer Veli det viktige budskapet om at halvparten av honningen skal være igjen til biene. Dette prøver Veli å forklare til Hussein som tar for mye honning. Veli får heller ikke kjærlighet og omsorg av sin far. Derfor trosser han faren når han besøker Hatidze mot hans vilje.

(00:49:53) Faren begynner å true Veli med vold om han ikke deltar i arbeidet. Deres ytre konflikt beveger Veli mot Hatidze. (00:58:03) Veli flykter til Hatidze gråtende med en ryggsekk. Her blir hans innerste ønske om å bli sett oppfylt. Sammen drar de en tur opp mot fjellet. Hatidze uttrykker til Veli at hun gjerne skulle hatt en sønn sånn som han. Han uttrykker en glede ovenfor å få være med henne. Tilslutt kommer faren og henter han hjem igjen.

5. Konklusjon

Målet med denne oppgaven har vært å undersøke: «*Hvordan fungerer kombinasjonen mellom ytre og indre konflikt i Honninglandet?*». Jeg har tatt utgangspunktet i Hatidze, Hussein og Veli når jeg undersøkte dette spørsmålet. Ut i fra mine funn konkluderer jeg med at kombinasjonen mellom disse konfliktene fungerer meget bra.

Det er en spennende utvikling mellom den indre og ytre konflikt til de tre karakterene.

Protagonisten Hatidze er en kvinne som ønsker å komme seg ut i verden. Hun stiller spørsmål

med hvorfor hun aldri ble gift og fikk egne barn. Hennes syke mor har vært hennes glede i livet, men samtidig en som har holdt henne igjen. Hatidze sine to søstre døde i ung alder og moren har derfor ingen andre enn Hatidze til å ta vare på henne. Flere ganger ser vi Hatidze sin fascinasjon av fly som flyr forbi henne. Det er mye usagt om hvor annerledes livet hennes kunne ha vært.

Når familien ankommer blir hennes verden snudd på hodet. I mylderet av kaos finner hun også glede og kjærlighet for ungene til naboene. Etter hvert ser Hatidze på Veli som sin egen sønn. Til tross for sin vanskelige konflikt med Hussein.

Det er et godt samspill mellom hennes ytre konflikten og indre konflikt. Hun vil egentlig dra fordi familien presser henne, men moren holder henne igjen. Hatidze kan ikke reise med sin syke mor. Den ytre konflikten med Hussein når et klimaks når han ødelegger de siste biene Hatidze har igjen. Hun har ikke klart å ta vare på sitt hjem. Mannen som har alt Hatidze ikke har, både familie og frihet, har tatt fra henne det siste hun hadde igjen.

Etter skaden har blitt gjort reiser familien. Den rolige hverdagen er tilbake igjen. Kort tid etterpå dør moren til Hatidze. Nå har hun tapt alt. Det som holdt henne igjen ved hjemstedet er borte. Likevel blir hun værende i slutten av filmen. Kanskje har hun tilslutt funnet ro med sin tilværelse i livet.

Antagonisten Hussein står i en vanskelig konflikt. Han kan la vær å ødelegge for sin nabo og hennes bier. Konsekvensene vil da være å ikke kunne brødfø sin egen familie. Derfor kjenner han på presset om å produsere mer mat. Han er ikke en ond karakter, men en mann som slites mellom å ta de riktige valgene i livet. Han har konflikter både med Hatidze, kjøperen av honningen og sin egen sønn Veli. Dermed står han i ytre konflikter med flere karakterer. Han velger å trosse Hatidze og sønnen Veli fremfor kjøperen.

Hussein har et ansvar for sin familie. Det kommer frem flere ganger at han er sint og bekymret for hvordan han skal ha råd til å ta vare på dem. Dette kommer frem både i dialogen, men også hans aggressive reaksjon når sønnen ikke vil bidra med arbeidshjelp.

Tilslutt velger Hussein den letteste utveien med å ødelegge for Hatidze. Slik at han kan få en kort lykke med en liten inntekt av honningproduksjonen.

Filmskaperne selv sier historien er et mikrokosmos av hva som skjer med planeten. Enten om konflikten dreier seg om bier, skog eller havet. Denne filmen illustrerer en kobling mellom naturen og menneskeheten, og hvor skjørt dette forholdet er (Cardilli, 2020).

Helten Veli er ved Hatidze sin side under flere hendelser i filmen. Han er en av mange barn i familien som opplever trusler om vold og lite kjærlighet fra sine foreldre. Det er tydelig at han trenger noen som gir han omsorg. Dette får han av Hatidze. Veli sin ytre konflikt med faren dytter han i retning mot Hatidze. Når han kommer seg bort fra familien får han den nærheten han har ønsket seg så sterkt. Hatidze gir han honning og lærer han om biene. Når Veli spør hvorfor ikke Hatidze har barn, så kommer det frem at hun gjerne skulle hatt en sønn sånn som han.

Det er vanskelig å tro at filmskaperne kun har hatt en observerende rolle i produksjonen av denne perlen av en dokumentarfilm. Likevel sier filmskaperne at det viktigste de lærte under innspillingen var å være tålmodige. Dette er nøkkelen til å skape enhver minnerik filmhistorie (Cardilli, 2020). I Honninglandet har de fortalt en historie som drives av konflikter. Hvor kombinasjonen mellom karakterenes ytre og indre konflikter er på et høyt nivå innenfor den filmatiske verden. Dette er noe av det reneste av historiefortelling innenfor dokumentarsjangeren som jeg har sett. Honninglandet er et eksempel på hva vi alle bør strekke oss etter når vi ønsker å fortelle historier om ekte mennesker i den ekte verden.

6. Litteraturliste

Bakøy, E. & Moseng, J. S. (2008). *Filmanalytiske tradisjoner*. Oslo: Universitetsforlaget

Bernard, S. C. (2016). *Documentary storytelling: Creative nonfiction on screen* (4. utg.). New York: Focal Press.

Block, B. (2019). *The visual story: Creating the visual structure of film, tv and digital media* (2. utg.). New York: Routledge.

Braaten, L. T., Kulset, S. & Solum, O. (2009). *Introduksjon til film: Historie, teori og analyse* (3. utg.). Oslo: Gyldendal Akademisk.

Cardilli, D. (2020, 16. januar). *Honeyland: A mesmerizing film on humans, nature and bees*. Hentet fra <https://www.documentary.org/magazine>

Engelstad, A. & Tønnessen, E. S. (2014). *Film: En innføring* (2. utg.). Oslo: Cappelen Damm AS.

McKee, R. (1998). *Story: Substance, structure, style, and the principles of screenwriting*. London: Methuen.

Nichols, B. (2017). *Introduction to documentary* (3. utg.). Indiana: Indiana University Press.

NRK. (2020) *Honninglandet*. Hentet fra: <https://tv.nrk.no/program/KOID20001020>

Rabiger, M. (2009). *Directing the documentary* (5. utg.). Oxford: Focal Press.

Røsler, A. (2015). *Dokumentarfilmens spesielle utfordringer: Virkelighetens villnis*. Oslo: Cappelen Damm AS.

Toreg, J. (2011). *Klipperen: Den tredje fortelleren*. Oslo: Abstrakt forlag AS.

York, J. (2014). *Into the woods: How stories work and why we tell them*. London: Penguin Random House UK.

Vedlegg 1. Segmenteringsliste

1. Hatidze vandrer i stillhet opp mot fjellet for å se til honningen biene produserer.
2. Hatidze mater sin syke mor for hun reiser til byen for å selge honning.
3. En familie med campingvogn ankommer området og bosetter seg.
4. Foreldrene og deres syv barn prøver å føre flokken av kuene deres inn i de forlatte områdene i landsbyen. Vi blir introdusert for sønnen Veli som blir sparket av kuene når foreldrene beordrer han til å bidra.
5. Hatidze prøver å jage vekk en ku som kommer nærme hennes område.
6. Hatidze blir kjent og leker med ungene til naboene.
7. Faren Hussein vil lære mer om arbeidet Hatidze gjør for å produsere honningen.
8. Hussein starter med honningproduksjon samme plass som Hatidze. Familien klarer ikke å bevare den samme roen som erfarne Hatidze gjør i sin honningproduksjon. Flere av ungene gråter og ynker seg over stikkene fra biene.
9. Hatidze prøver å forklare Hussein risikoen med ta for mye honning fra biene. Hun lærer familien hvordan de skal arbeide rolig og effektivt med biene.
10. Hussein uttrykker sine bekymringer om økonomien til Hatidze. Han må ha råd til å ta vare på sine barn.
11. Hatidze forteller om søstre hennes som døde i ung alder.
12. Kjøperen av honningen til Hussein legger press på Hussein om å skaffe han mer honning.
13. Hatidze lærer Veli at man tar bare halvparten av honningen, slik at biene får resten.
14. Sønnen Veli krangler med faren Hussein som tar for mye honning fra biene. Hussein sier sønnen ikke får gå mer over til Hatidze.
15. Veli besøker Hatidze uten farens samtykke og får honning av henne.
16. Kjøperen av honningen til Hussein kommer på besøk med et festmåltid til hele familien. Han gjør en avtale med Hussein om at han skal kjøpe 200 kilo honning av han.
17. Hussein får hele familien i arbeid når de samler sammen honningen. Sønnen Veli ønsker ikke å være en del av denne innsamlingen. Faren truer med vold om han ikke deltar.
18. Hatidze konfronterer Hussein med at biene hennes blir drept av hans bier. Hun ber han om å flytte dem, men det er han ikke villig til å gjøre.
19. Hatidze samler sammen sine gjenværende bier og flytter dem vekk fra boplassen.

20. Veli tar gråtende med ryggsekken sin til Hatidze for å hjelpe henne isteden.
21. I fjellet lager Hussein et stort bål for brenne bort buskene for plass til nytt gress til dyrene. Hatidze frykter hvordan dette vil påvirke biene. Hussein tar med seg sønnen hjem og forlater Hatidze med den brennende busken.
22. Hatidze snakker med moren sin om hvorfor faren ikke sa ja til de som fridde til Hatidze.
23. Familien samler sammen maiskolbene de har dyrket. Kjøperen er misfornøyd med at Hussein ikke leverer nok til salget. Kjøperen vil istedenfor ha mer honning. Hussein og kjøperen sager ned trestubben som biene til Hatidze befinner seg i.
24. Hatidze gråter til moren og skulle ønske de kunne reise fra hjemstedet. Hun gir opp og lar Hussein få viljen sin. Moren tror gud vil straffe dem.
25. Flere av kuene er syke og dør. Veli får kjeft av Hussein for å ikke ha tatt godt nok vare på dyrene.
26. Familien pakker sammen eiendelene sine og gjør seg klar for å flytte videre.
27. Vinteren har ankommet den nå forlatte landsbyen. Det er kun Hatidze, moren og husdyrene igjen
28. Hatidze er i stor sorg. Moren er død, og hun er helt alene i verden.
29. Historien avslutter der den startet med at Hatidze vandrer opp i fjellet til hvor noen av biene hennes befinner seg. Der finner hun frem noe honning fra biene som er i dvale og deler det med hunden sin.